

KO JE KO

Rira Abasi (1962, Horamabad, Iran), jedna je od poznatijih savremenih iranskih pesnikinja. Objavila je tri zbirke poezije, jednu zbirku kratkih priča i četiri zbirke priča za decu. Priredila je i prvu antologiju iranske pacifističke poezije, *حلص نارعاش (Pesnici mira, 2002)*. Trenutno živi i radi u Teheranu.

Danijel Aron (*Daniel Aaron*; 1912, Čikago – 2016, Kembridž, Masačusets, SAD) američki pisac i akademik koji je pomogao osnivanje Američke biblioteke. Diplomirao je na Mičigenskom univerzitetu, kao i američku civilizaciju na Univerzitetu Harvard, gde je kasnije i predavao, pored vremena provedenog na Koledžu Smit. Objavio je brojne naučne studije i knjige, između ostalih: *Men of Good Hope* (1951), *Writers on the Left: Episodes in American Literary Communism* (1961, 1974. i 1992), *America in Crisis: Fourteen Crucial Episodes in American History* (1971), *The Unwritten War: American Writers and the Civil War* (1973), *Cincinnati, Queen City of the West: 1819–1838* (1992), *American Notes: Selected Essays* (1994), *The Americanist* (2007), *Scrap Book* (2014), *Commonplace Book: 1934–2012* (2015).

Suzan Atefat Pekam (*Susan Atefat Peckham*; 1970, Njujork, SAD – 2004, Jordan), njeni roditelji su napustili Iran i preselili se u Ameriku. Diplomirala je biologiju i hemiju, a potom završila master i doktorske studije engleskog jezika i književnosti. Radila je kao profesor književnosti i kreativnog pisanja na Koledžu Houp. Objavila je zbirku poezije *That Kind of Sleep* (2001) i zbirku eseja *Black-Eyed Bird* (2003). Poginula je u saobraćajnoj nesreći u Jordanu gde je boravila kao istraživač u okviru Fulbrajt programa.

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne i master studije završio na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Bavi se esejistikom i književnom kritikom, član je uredništva časopisa *Dometi* i programski urednik Somborskog književnog festivala. Objavio je knjige proze *Twitter priče* (2014) i *Twitter priče 2.0* (2017). Živi u Novom Sadu.

Piter Boksal (*Peter Boxall*; 1969), britanski univerzitetski profesor i pisac. Predaje englesku književnost na Univerzitetu Saseksa. Bavi se savremenom književnošću, književnom teorijom i modernizmom. Urednik je uglednog časopisa za književnu teoriju *Textual Practice*. Uredio je i knjige *1001 Books You Must Read Before You Die* (2006. i 2010) i *The Oxford History of the Novel, Volume 7: British and Irish Fiction Since 1940* (2016). Objavio je studije: *Don DeLillo: The Possibility of Fiction* (2006), *Since Beckett: Contemporary Writing in the Wake of Modernism* (2011), *Twenty-First-Century Fiction* (2013), *The Value of the Novel* (2015).

Arijana Božović (Beograd), diplomirala je na Odseku za anglistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Objavila je prevode proze Forda Medoksa Forda, Grejama Grina, Elija Vizela, Dž. M. Kucija, Penelopi Ficdžerald, Džona Banvila, Dženet Vinterson, Ijana Makjuana, zatim prevode poezije Vilijama Karlosa Vilijamsa, V. H. Odena, Adrijen Rič, V. G. Zebalda i Teda Hjuza. Dobila je nagradu „Miloš N. Đurić“ 2003. za prevod romana Ijana Makjuana *Iskupljenje* i nagradu „Mihajlo Đorđević“ 2007. za prevod Makjuevovog romana *Subota*. Živi u Beogradu.

Zan Bruks (*Xan Brooks*), jedan od urednika osnivača *The Big Issue* u Londonu. Sada je pomoćnik urednika u *Gardijanu*, gde uglavnom piše o filmu. Objavio je roman *The Clocks in This House All Tell Different Times* (2017).

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je prevode proze Džona Barta, Eni Prue, Krisa Abanija, Rejfa Larsena, Džojns Kerol Outs, Dejvida Fostera Volasa i dr. Dobitnik je Nagrade za prevod godine Društva književnika Vojvodine (2012). Radi kao predavač engleskog jezika na Poljoprivrednom fakultetu u Novom Sadu.

Entoni Dekertis (*Anthony DeCurtis*; 1951, Njujork, SAD), američki pisac i muzički kritičar, koji piše

za *Rouling stone*, *Njujork tajms*, *Reliks* i mnoge druge publikacije. Doktorirao je američku književnost na Univerzitetu Indijane, i povremeno predaje kreativno pisanje na Univerzitetu Pensilvanije. Objavio je knjige: *Rocking My Life Away: Writing About Music and Other Matters* (1998), *In Other Words: Artists Talk About Life and Work* (2005) i *Lou Reed: a life* (2017).

Don DeLilo (*Don DeLillo*; 1936, Njujork, SAD), spada u red najznačajnijih savremenih američkih romanopisaca. Od svog prvog romana, objavljenog 1971. godine pod naslovom *Americana* (*Americana*), napisao je petnaest romana. Dobitnik je mnogih nacionalnih i međunarodnih nagrada, među kojima su Nacionalna nagrada za beletristiku za roman *Beli šum* (*White Noise*, 1985), PEN/Fokner nagrada za prozu za roman *Mao II* (1992), Nagrada Jerusalem za celokupno delo (1992), kao i Orden Vilijam Din Hauels (2000), koji dodeljuje Američka akademija umetnosti, za roman *Podzemlje* (*Underworld*, 1997), u književnom časopisu *Njujork tajms buk rivju* svrstan među tri najbolja romana u poslednjih dvadeset pet godina. Godine 2008. dobio je Orden časti Nacionalnog udruženja umetnika, za izuzetno ostvarenje u književnosti. Nagrada PEN/Sol Belou, u čijem žiriju je Filip Rot, za posebna dostignuća u američkoj književnosti dodeljena mu je 2010. godine, a dobitnik je i novoustanovljene Nagrade za američku beletristiku Kongresne biblioteke u 2013. godini, koja se dodeljuje piscima čija dela ne odlikuje samo umetničko umeće i originalnost već su i „snažan, jedinstven i rečit glas o američkom iskustvu“. Sa svojom prvom zbirkom kratkih priča *Anđeo Esmeralda* (*The Angel Esmeralda*, 2011) bio je finalist za dve nagrade: Nagradu za priču 2012. godine i PEN/Fokner nagradu za fikciju, takođe za 2012. godinu. Iste godine je primio književnu nagradu „Karl Sandburg“ na univerzitetu Illinois u Čikagu. U novembru 2015. odlikovan je Medaljom za izuzetan doprinos američkoj književnosti. Nagrada se dodeljuje za životno delo i pripada instituciji Nacionalne nagrade za književnost (*National Book Award*), čiji je takođe raniji dobitnik. Autor je i tri drame i na desetine pripovedaka i eseja koji se bave kako umetničkim tako i fenomenima američke stvarnosti. Na srpskom jeziku, u izdanju „Geopoe-tike“ do sada su izašli: *Kosmopolis* (2004), *Bodi artist* (2005), *Podzemlje* (2007), *Padač* (2008), *Tačka Omega* (2010), *Anđeo Esmeralda* (2013) i *Zero K* (2016).

Martin Ejms (*Martin Amis*; 1949, Kardif, Velika Britanija), sin je slavnog engleskog književnika Kin-

gslija Ejmsa. Diplomirao je engleski jezik i književnost na Oksfordskom univerzitetu. Nekoliko godina je radio kao novinar. Njegov prvi roman *Rejčelini zapisi*, ovenčan je 1974. nagradom „*Somerset Mom*“ (tu nagradu je svojevremeno dobio i njegov otac). Proslavio se romanima *Vremenska strela*, *Londonska polja*, *Noćni voz*, a piše i priče. Živi u Londonu i Uru-gvaju s drugom suprugom Izabel Fonseka.

Maja Erdeljanin (1971, Novi Sad), osnovne studije slikarstva završila je 1995. godine na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Master studije na temu „Slika – roba ili poruka“ završila na istoj akademiji 2008. godine. Izlagala na mnogim izložbama, učestvovala na brojnim kolonijama i simpozijuma u zemlji i inostranstvu. Vodila je rad galerije „Podrum“ (2002-2005), a od 2005. godine urednica je likovne redakcije Kulturnog centra Novog Sada. Dobitnica je više nagrada za slikarstvo i galerijski rad.

Ibrahim Hadžić (1944, Rožaje, Crna Gora), književnik, pesnik i dugogodišnji urednik Školskog programa Televizije Beograd. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Beogradu, na Odseku za istoriju umetnosti. Pesme su mu prevedene na više stranih jezika. Zastupljen je u brojnim antologijama i hrestomatijama. Uređivao je poeziju u studentskom listu *Student* školske 1968/69 i u časopisu *Mostovi* 2001–2005. godine. Osim književnošću, bavi se izučavanjem gljiva. Jedan je od trojice osnivača Mikološkog društva Srbije. Štampao je sedam knjiga o gljivama (dve u koautorstvu sa prof. dr Jelenom Vukojević, šefom mikološkog kabineta Biološkog fakulteta u Beogradu). Objavio je više knjiga poezije za koje je dobio nekoliko značajnih književnih nagrada, a njegovo stvaralaštvo predstavljeno je u zborniku *Boja okoline: zbornik o pesništvu Ibrahima Hadžića*. Prevodi poeziju s ruskog jezika. Živi u Beogradu.

Enes Halilović (1977, Novi Pazar), pripovedač, romansijer, pesnik, dramski pisac. Objavio je zbirke poezije: *Srednje slovo* (1995), *Bludni parip* (2000), *Listovi na vodi* (2007), *Pesme iz bolesti i zdravlja* (2011) i *Zidovi* (2014); zbirke priča *Potomci odbijenih prosaca* (2004), *Kapilarne pojave* (2006) i *Čudna knjiga* (2017); drame *In vivo* (2004) i *Kemet* (2009) i romane *Ep o vodi* (2012) i *Ako dugo gledaš u ponor* (2016). Osnovao je književni časopis *Sent* i književni web časopis *Eckermann*. Priče, poezija i drame objavljene su mu u zasebnim knjigama na engleskom, poljskom, francuskom, makedonskom, turskom, albanskom i bu-

garskom jeziku, a proza i poezija je prevedena na engleski, nemački, španski, ruski, arapski, turski, francuski, poljski, rumunski, ukrajinski, mađarski, slovenački, letonski, albanski, makedonski, grčki, bugarski i katalonski jezik. Dobitnik je Zlatne značke za doprinos kulturi kao i književnih nagrada „Meša Selimović“, „Branko Miljković“, „Đura Jakšić“, „Ahmed Vali“ i „Stevan Sremac“, a za urednički rad u *Sentu* dobio je nagradu „Sergije Lajković“. Živi u Novom Pazaru.

Stanka Hrastelj (1975, Brežice, Slovenija), studirala teologiju na Univerzitetu u Ljubljani. Poeziju je objavljivala u brojnim časopisima i na radiju, a uvrštena je u mnoge slovenske i strane zbornike te u antologije *Fanfare* i *Antologija slovenskih pesnic* (*Antologija slovenačkih pesnikinja*). Pojedinačne pesme kao i proza prevedene su i objavljivane na više od dvadeset jezika u svetu. Godine 2001. Na festivalu mladih književnika Slovenije – *Urška* – proglašena je najboljom mladom pesnikinjom. Objavila je zbirke poezije *Nizki toni* (2005) i *Gospod, nekaj imamo za vas* (2009), kao i romane *Igranje* (2012) i *Prva dama* (2018). Godine 2007. osvojila je naziv viteza poezije na pesničkom turniru u Mariboru. Osim toga dobitnica je sledećih nagrada: Modra ptica – nagrada za najbolji rukopis romana 2012. godine, Nagrada za najbolji literarni prvenac 2005. Živi u Krškom gde je urednica u izdavačkoj kući „Goga“.

Zara Hušmand (*Zara Houshmand*; 1953), odrasla je na Filipinima, a diplomirala je englesku književnost u Londonu. Njena poezija je zastupljena u dve antologije savremene poezije, *Let Me Tell You Where I've Been* (2006) i *A World Between* (1999), objavljuje u periodici, u elektronskom i štampanom obliku, prevodi sa persijskog jezika. Priredila je i knjigu biografskih i memoarskih beležaka, *A Mirror Garden* (2007), u saradnji sa iranskom pesnikinjom Monir Šahrudi Farmanfarmajan. Trenutno živi i radi u Ostinu, Teksas.

Nataša Kampmark (1974, Foča), magistrirala je i doktorirala na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila je studiju o savremenoj australijskoj prozi pod naslovom *Trilica australijske proze* (2004) i zajedno sa Majklom Vajldingom priredila antologiju savremene australijske proze *Priče iz bezvremene zemlje* (2012). Živi u Novom Sadu i Melburnu.

Dejvid Kaurt (*David Cowart*), američki književni kritičar i profesor na Odseku za engleski jezik i

književnost Univerziteta Južne Karoline. Diplomirao je na Univerzitetu Alabame, magistrirao na Univerzitetu Indijane, a doktorirao na Univerzitetu Ratgers. Između ostalih, objavio je nagrađivane studije: *Thomas Pynchon: The Art of Allusion* (1980), *Arches & Light: The Fiction of John Gardner* (1983), *History and the Contemporary Novel* (1989), *Don DeLillo: The Physics of Language* (2003), *Trailing Clouds: Immigrant Fiction in Contemporary America* (2006), *Thomas Pynchon and the Dark Passages of History* (2012), *Literary Symbiosis: The Reconfigured Text in Twentieth-Century Writing* (2012), *The Tribe of Pyn: Literary Generations in the Postmodern Period* (2015).

Saša Knežević (1971, Sarajevo), diplomirao je i magistrirao na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Doktorirao je na Filozofskom fakultetu na Palama, gde je i zaposlen kao vanredni profesor za naučnu oblast Specifične književnosti (Srbistika). Autor je romana: *Jadni moj Marko* (2004), *Otkud pamet onom ko je nema* (2013) i *U sjećanju na zaborav* (2015); naučnih studija: *Višnjicev pjesnički spomenik revoluciji* (2012), *Prepoznavanja* (2017) i *Iz tavnice sunce progrijalo* (2018). Priredio je antologije narodne književnosti: *Epske narodne pjesme* (2017), *Lirske narodne pjesme* (sa Jelenkom Pandurević, 2018) i *Narodne pripovijetke i predanja* (sa Jelenkom Pandurević, 2018). Živi na Palama.

Frenk Lentrikija (*Frank Lentricchia*; 1940, Jutika, Njujork, SAD), američki književni kritičar, romanopisac i profesor. Diplomirao je na Univerzitetu Jutika, a magistrirao i doktorirao na Univerzitetu Djuk, gde radi na Odseku za književnost i film. Objavio je i uredio studije: *The gaiety of Language: An Essay On The Radical Poetics Of W. B. Yeats And Wallace Stevens* (1968), *Robert Frost: Modern Poetics and the Landscapes of Self* (1975), *Robert Frost: A Bibliography, 1913–1974* (1976, sa Melisom Kristensen Lentrikija), *After the New Criticism* (1980), *Criticism and Social Change* (1983), *Ariel and the Police: Michel Foucault, William James, Wallace Stevens* (1989), *New Essays on White Noise* (1991, ur.), *Introducing Don DeLillo* (1991, ur.), *Modernist Quartet* (1994), *Critical Terms for Literary Study* (1995, sa Tomasom Maklohlinom), *Dissent from the Homeland: Essays After September 11* (2003, ur.), *Close Reading: The Reader* (2003, ur.), *Crimes of Art and Terror* (2003, sa Džodi Makolif); knjigu dokumentarne proze *The Edge of Night. A Confession* (1994); kao i prozne knjige: *Johnny Critelli and The Knifemen: Two Novels* (1996), *The Music of the Inferno* (1999), *Lucchesi and*

the Whale (2001), *The Book of Ruth* (2005), *The Italian Actress* (2010), *The Sadness of Antonioni* (2011) i *The Portable Lentricchia* (2012).

Arijana Luburić Cvijanović (1977, Novi Sad), docent na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Doktorirala je iz oblasti postkolonijalne književnosti. Autorka je studije o elementima fantastike u prozi Salmana Ruždija, pod naslovom *Ruždi i more priča* (2007), i urednica, zajedno sa Vladislavom Gordić Petković, zbirke eseja o postkolonijalnoj književnosti i kulturi, *Nova lica svetske književnosti* (2012). Živi u Novom Sadu.

Jelena Mandić (1986, Srebrenica, BiH), diplomirala je na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Završila je master studije engleskog jezika i književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Trenutno je na trećoj godini doktorskih studija jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Piše poeziju i kratku prozu, prevodi sa engleskog i persijskog jezika. Živi i radi u Novom Sadu.

Velimir Mladenović (1989, Smederevo), završio je osnovne i master studije francuskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Oblasti interesovanja su mu francuska književnost XIX i XX veka, rat u književnosti, savremena francuska književnost. Objavio je dramski tekst *Drugi pored mene* (2014) i bio urednik zbirke priča posvećene stogodišnjici Velikog rata *Priče bola i ponosa* (2014).

Sintija Ozik (Cynthia Ozick; 1928, Njujork, SAD), američka spisateljica jevrejskog porekla. Diplomirala je na Njujorškom univerzitetu, a postdiplomske studije iz engleske književnosti završila je na Državnom univerzitetu Ohaja. Od štampanja njene prve pripovetke „Šal“ 1980. godine u *Njujorkeru*, nijedna se antologija savremene novele u SAD ne štampa bez te pripovesti. Plodna je spisateljica i do sada je objavila šest zbirki pripovedaka, između ostalih: *Paganski rabin i druge priče* (*The Pagan Rabbi and Other Stories*, 1971), *Krvoproljeće i tri novele* (*Bloodshed and Three Novellas*, 1976), *Šal* (*The Shawl*, 1989), *Diktiranje: Kvartet* (*Dictation: A Quartet*, 2008), kao i šest romana, među kojima su *Ljuđožderska galaksija* (*The Cannibal Galaxy*, 1983), *Mesija u Stokholmu* (*The Messiah of Stockholm*, 1987; na srpskom jeziku objavljen u prevodu Zorana Minderovića 1999. godine, u izdanju „Rada“, u okviru edicije „Reč i misao“), *Naslednik sveta u nastajanju* (*Heir to the Glimmering World*, 2004)

i *Strana tela* (*Foreign Bodies*, 2010). Pored toga, Ozik je i autorka nekoliko uticajnih knjiga eseja i oglada, kao što su, recimo, *Metafora i pamćenje* (*Metaphor & Memory*, 1989) i *Prepirka i škripac* (*Quarrel & Quarry*, 2000). Dobitnica je mnogih nagrada, između ostalih i Nagrade za književnost Američke Akademije (1973).

Katarina Pantović (1994, Beograd), studentkinja je na master studijama Odseka za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše i objavljuje poeziju i književnu kritiku. Dobitnica je sledećih nagrada za poeziju i esejistiku: II nagrada na 49. *Disovom proleću* za najbolji esej (2012), nagrada Sveslovenskog književnog društva za poeziju *Vojislav Ilić* (2013). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Milutin Ž. Pavlov (1943, Kikinda), diplomirao je studije glume u klasi Ljubice Ravasi 1966. godine u Novom Sadu. Pesnik, pripovedač, esejista, romanopisac, književni kritičar, dramski pisac. Objavio je sledeća dela: poezija – *Vatra zrelog bagrema* (1973), *Ženi sam rekao ljubav* (1977), *Nad glinom žito* (1986), *Bela jesen u novembru* (1991), *Pas izgubljenog čoveka* (2014); esejistika – *Esej o glumcu* (2000); romani – *Suvi žig knjige drugova* (1979), *Šarmer male varoši* (1990, 1995), *Rasput* (1994), *Velizar i Đurđica* (2000), *Galop gospodina Aresa* (2003), *Nebo je veliko dugme* (2006), *Dobošarski ponedeljak* (2009), *Kostim na sceni divljih ruža* (2011); publicistika – *Severni revir belog rudara* (1975); knjige pripovedaka – *Razaznajem tornjeve* (1971, 1989), *Klovnovi dolaze u podne* (1982), *Duhovi kartonskog kofera* (2005), *Cipele vranog konja* (2007), *Žuti fijaker* (2008), *Dobošarije* (2008) i *Teretni voz* (2017); dečja poezija – *Sve ptice iz dedinog šešira* (1998) i *Majstori plavih violina* (2017). Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja za književni rad. Prevodjen je na makedonski, ruski, mađarski, jermenski, nemački, rumunski i albanski jezik. Živi i stvara u Novom Sadu.

Milijana Pejaković (1980, Novi Sad), diplomirala je srpsku književnost i jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Pored proze i poezije, piše književnu kritiku i oglede. Objavljivala je u dnevnim novinama i periodici.

Iva Pejkić (1984, Zadar, Hrvatska), diplomirala je na Odjelu za izobrazbu učitelja Sveučilišta u Zadru. Objavila je roman *Mačka u čizmama* (2007).

Od 2010. godine stalno je zaposlena kao novinarka portala eZadar te postaje glavna urednica. Predsednica je Udruge Zadarskih pisaca ZaPis s kojima organizuje Kalibar festival. Živi u Zadru.

Vladana Perlić (1995, Banja Luka, BiH), apsolutkinja je na Odsjeku za francuski jezik i književnost Filološkog fakulteta u Banjoj Luci. Piše poeziju, prevodi sa francuskog, objavljuje u periodici. Živi u Banjoj Luci.

Ana Ristović (1972, Beograd), diplomirala je srpsku književnost i jezik s opštom književnošću na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavila je pesničke knjige: *Snovidna voda* (1994), *Uže od peska* (1997), *Zabava za dokone kćeri* (1999), *Život na razglednici* (2003), *Oko nule* (2006), *P. S.* (izabrane pesme, 2009), *Meteorski otpad* (2013), *Nešto svetli – izabrane i nove pesme* (2014) i *Čistina* (2015). Dobitnica je Brankove nagrade, nagrada „Branko Miljković“ i „Milica Stojadinović Srпкиnja“, nagrade sajma knjiga u Igalu, Disove nagrade, kao i nemačke nagrade „Hubert Burda“ za mlade evropske pesnike. Pesme su joj prevedene na brojne jezike i zastupljene u više domaćih i stranih antologija. Prevodi sa slovenačkog i engleskog jezika. Živi u Beogradu.

Srdan Srdić (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na istom fakultetu je odbranio doktorsku tezu *Odnos fikcije i stvarnosti u Džonatana Svifta*. Zaposlen je u Gimnaziji „Dušan Vasiljev“ u Kikindi i na mestu koordinatora istoimenog severnobanatskog Centra za talente. Glavni je urednik međunarodnog festivala kratke priče *Kikinda Short*. S Vladimirom Arsenićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Beogradskom čitalištu, a zajedno su i osnivači izdavačke kuće „Partizanska knjiga“. Jedan je od pobednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta www.bestseler.net, a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ (2007), stipendije Fonda „Borislav Pekić“, te nagrada „Biljana Jovanović“ i „Edo Budiša“. Objavio je romane *Mrtvo*

polje (2010), *Satori* (2013) i *Srebrna magla pada* (2017), zbirke priča *Espirando* (2011) i *Sagorevanja* (2014), kao i knjigu eseja *Zapisi iz čitanja* (2014).

Marko Stojkić (1981, Smederevo), od 1997. do 2011. živeo u Beogradu. Trenutno živi u Nemačkoj (Filingen-Šveningen), gde radi kao lekar. Objavio je zbirke pesama *Laki bolovi* (2011), *Šecele* (2013) i *Amigdala* (2016). Prevodi sa nemačkog jezika, uglavnom savremenu poeziju (Tomas Kling, Gerhard Fakner, Neli Zaks...) i eseje (Bertolt Breht, Karl Krolov...). Pesme iz knjige *Šecele* zastupljene su u antologiji nove srpske poezije *Prostori i figure* Vladimira Stojnića (2012).

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Flena O'Brajana, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Aleksandra Vukotić (1984, Beograd), diplomirala je i doktorirala na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu (Katedra za engleski jezik i književnost), gde radi kao docent za američku književnost. Dosad je na matičnom fakultetu držala asistentske vežbe iz engleske i američke književnosti, od Šekspirovih velikih tragedija do engleskog i američkog modernizma, kao i predavanja iz savremene američke i moderne irske proze. Objavila je knjigu *Don DeLilo i poetika istorije* (Akademska knjiga, 2018). Oblasti njenog interesovanja obuhvataju savremenu anglofonu književnost, književnu teoriju, studije književnosti, filma i novih tehnologija.

Novi Sad), osnovne i master studije završio je na Odsjeku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju, esej i književnu kritiku. Objavio je tri knjige poezije: *Pogledalo* (2010, „Brankova nagrada“), *Crno svetlo* (2012) i *Sidro* (2017). Jedan je od urednika portala za književnost, filozofiju i društvenu teoriju, *Rizom*. Živi i radi u Novom Sadu.